

Сьогодні Віктору Чайці виповнилося б 70 років

Міського голову Рівного Віктора Чайку пам'ятають усі мешканці обласного центру. Принциповий, вимогливий, справедливий, іноді різкий, працелюбний — це далеко не повний перелік термінів, якими досі характеризують Віктора Чайку ті, хто знав його. Для більшості ж рівнян він запам'ятався як справжній господарник, який понад усе любив рідне місто. За радянських часів його двічі призначали керівником міськвиконкому, а вже за незалежної України самі рівняни його тричі обирали на посаду міського голови. І на виборах йому не було рівних. За цей час особистим прикладом він показав, яким має бути справжній керівник міста. Сьогодні Віктору Чайці мало б виповнитись 70 років. Напередодні ювілею спогадами про міського голову поділився керуючий справами Рівненського міськвиконкому Святослав Власюк, який працював під керівництвом Віктора Чайки 18 років.

— Пане Святославе, яким вам запам'ятався Віктор Чайка за роки спільної роботи?

— Щоб охарактеризувати Віктора Анатолійовича, достатньо навести лише один приклад, який досі згадують ті, хто працював з ним. Переконаючи водіїв вантажівок одного з автотранспортних підприємств міста, що вони можуть в день виконувати більше роботи, Віктор Чайка сам сів за кермо вантажівки і вдвічі перевиконав їхній план. Після цього почав вимагати від них такої ж віддачі. Подібних прикладів дуже багато.

На роботі він завжди був дуже вимогливим. Якщо хтось не справлявся з поставленими завданнями — міг нагримати, але дуже швидко відходив. Не тримав довго образу. Взагалі, він жив цією роботою. Його робочий день щодня починався о сьомій ранку з об'їзду міста. Після чого він проводив наради і вказував керівникам підрозділів на недоліки, радив, як можна краще їх усунути або що додатково зробити.

За натурою він був максималістом. Завжди казав, що потрібно ставити завдання по максимуму, для того щоб можна було виконати задумане. Саме під час головування Віктора Анатолійовича серед рівнян вкоренилась думка про те, що міський голова має бути не політиком, а господарником. Він і сам неодноразово про це говорив. Жартома порівнював свою посаду з

такі, що, здавалося б, не потребували особистого втручання міського голови. Головне, що йому це вдавалось. За його ініціативи ще в радянські часи було створено спідвейну команду "Сигнал", спортсмени якої свого часу перемагали в різних міжнародних змаганнях.

За керівництва Віктора Чайки Рівне почали називати "містом троянд". Свого часу він говорив, що хоче посадити в обласному центрі стільки троянд, щоб принаймні по квітці вистачило на кожного мешканця нашого міста.

— Ви ще й товаришували з Віктором Чайкою. Яким він був вдома?

— Зовсім іншим. Більш романтичним, іноді навіть сентиментальним. Пригадую, як він дуже переймався тим, що одна з його дочок — Аня — поїхала вчитися за кордон. Він пишався, що донька сама вступила в Англію до навчального закладу, але сумував через те, що міг бачити її вдома лише раз чи два на рік. Дуже любив свого онука — Віктора. Любив повторювати, що виховає з нього справжнього суворовця. Взагалі у нього дружна родина. Дуже любив і поважав свою дружину Любов Михайлівну. Він був на роботі керівником, а вона — вдома. Віктор Анатолійович завжди прислухався до її думки. В колі друзів Чайка полюбляв цитувати вірші свого улюбленого поета Сергія Єсеніна та співати пісні Володимира Висоцького. Моя сім'я і досі підтримує дружні стосунки з Любов'ю Михайлівною. Спілкуємося, ходимо один до одного в гості, адже живемо майже по сусідству.

Віктор Чайка полюбляв збирати гриби, рибалити, був затятим автомобілістом, а ще дуже добре грав у більярд. Пам'ятаю, як після перемоги на

Раніше після роботи ми часто грали там, щонайменше двічі на тиждень. Цей стіл там стоїть і досі, втім, тепер ми на ньому майже не граємо.

— Після смерті Чайки міська влада запропонувала перейменувати проспект Миру на честь Віктора Анатолійовича. Коли це питання представники певних політичних сил "зарубали" на сесії міської ради, влада почала шукати інші варіанти. Пропонували на честь Віктора Чайки назвати одну з новостворених вулиць міста або ж парк "Лебединку". Втім, далі розмов поки що справа не зайшла. Влада відмовилась від своїх намірів?

— Я і досі вважаю, що ідея з перейменуванням проспекту Миру була дуже хорошою. Віктор Анатолійович 16 років був міським головою Рівного і заслужив своєю роботою, щоб на його честь була названа одна з центральних вулиць Рівного. Зрештою, і рівняни оцінили його роботу. Достатньо лише згадати, скільки людей прийшло після смерті Віктора Анатолійовича до драмтеатру, щоб попрощатись із ним. Незважаючи на дуже холодну погоду, тоді на церемонію прощання прийшло більше 100 тисяч осіб. Тож я впевнений, що не люди виступили проти ідеї з перейменуванням проспекту Миру, а представники певних політичних сил надто заполітизували це питання. Зрештою, від ідеї з перейменуванням центрального проспекту міста довелося відмовитись. Розглядали інші варіанти, в тому числі й ті, що ви назвали. Ми вже майже визначились, але озвучимо цю ідею в день народження Віктора Чайки.

■ Розмовляв Влад ІСАЄВ.